

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De bonis moribus humilis fratris. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

gratiam repellit diaboli fraudem. Humilis confessio meretur veniam, friuola excusatio aggrauat culpm. Vera contritio delet maculam, feruens meditatio minuit pœnam. Vana fabulatio subtrahit deuotionis gratiam, bona locutio auget lœtitiam. Cauta custodia sensuum vbiique necessaria, vtilis est vago clausura. Frequens oratio, firma protectio; oris silentium, pacis domicilium. Multi feruenter incipiunt, sed perseverantia accipit gloriæ corona. Iugum Christi amantibus est suave, tepidis graue, superbis amarum, mitibus leue, humilibus charo. Dulcis Iesus, omnina dulcia & lenia facit. Carnalis seper mollia querit, spiritualis talia fugit & odit. Maximè iustus dolet, quia omnes motus vitiorum extinguere nequit. Sed quare Deus ista permittit? Ideo, ut homo semper se humiliet, & adiutorium diuinum semper implore.

3. Sicut superbus in honoribus, & dives in divitijs lœtatur; sic verus humilis in contemptu sui ipsius, & pauper spiritu in paucitate rerum delectatur. Gloria & diuitiae seruorum Dei, Christus Rex celorum. Extra Deum omnis delectatio prava, omnis lœtitia vana, omnis copia rerum inopia est. Nil quippe anima famem satiat, nisi solus Deus, qui eam creauit. Magna libertas animi, nil concupiscere, quæ sunt mundi.

4. Vita iusti bona agere, mala pati, in omnibus Deum laudare, de bonis nunquam superbire. Ille Deum veraciter laudat, qui vi-liter de se sentit; & quicquid boni cogitat, loquitur & facit, hoc totum fideliter Deo ascribit. Cum ergo de vana gloria tentaris, non consentias, sed cum propheta protinus humiliter dicas: *Nem nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam.* Fortissimus triplus hominis, vincere quod delectat, aggredi quod terret; sufferre leniter, quod grauiter dolet.

Tsal. 113.

CAPVT IX.

De bonis moribus humilis fratris.

Iocabi 4.

Humilibus autem Deus dat gratiam. Omnis actio & locutio religiosi fratris, debet humili verecundia ornari, & nulla re vana occupari. Bonum signum futuræ probitatis in nouitijs & iuueniis, humiles habere mores, parum loqui & præcipue inter seniores. Qui non assuescit primò audire, & discere tacere, raro reputabitur inter doctos & sapientes. Ideo multi iudicantur stulti, quia moribus sunt inculti. Citò obedire, frequenter orare, deuotè meditari, diligenter laborare, libenter studere, discursus vittare, solitudinem diligere, deuotum faciunt monachum & tranquillum animum. Legitur in Genesi, quia Deus ad Abel & mune-

18

ra cuius respexit, ad Cain non aspexit. Quare? Quia Abel innocēs Gen. 4.
 & humilis, Cain autem inuidus & peruersus. Esto Abel patiendo
 tibi molestum, non litiges cum Cain, ne perdas pacem & boni no-
 minis famam. Melius est tibi rem tuam perdere, quād offendere
 Deum, & ledere fratrem, ac frangere charitatem.

2. Si vis lucrari thesaurum cælestem, projice à te terræ molem.
 Si cupis honorem perennem, despice gloriam temporalem. Si de-
 sideras pacem, caue contentionis locum, & iræ radicem. Si vis
 magnus esse in cælo, esto parvulus in mundo. Non te iustifices
 coram hominibus, quia vana laus humana, vbi accusat mala con-
 scientia. Audax & verbosus, ambo vituperabiles, modum rectum
 non feruantes. Multi fortes ceciderunt, quia nimis de seipso prä-
 sumperunt. Multi infirmi conualuerunt, quia in Deo sperauer-
 sunt, & eum inuocauerunt. Humilis & mansuetus, amabilem se
 facit omnibus. Austerus & rigidus, auertit sibi approximantes.
 Vincit sibi contrarios patiens & taciturnus, cum obsequio chari-
 tatis. Multiplicat amicos, qui libenter seruit alijs, & compatitur
 tribulatis. Qui nescit tacere cum tempus est, confundit se coram
 multis.

3. Prudens est & habilis in artibus, qui scit seipsum facere bo-
 num & commendabilem in virtutibus. Ille fortis est viribus, qui
 fortiter resistit vitijs. Magnus est dominus, qui dominatur prauis
 desiderijs suis. Fortis est miles & bene armatus, qui carnem do-
 mat continentiae armis. Dignus est locari cum angelis in cælis,
 qui castè viuit in terris. Homo castus, amicus Dei, & angelorum
 socius, virginum cognatus, & Sanctorum ciuiis amatus. Humilis
 & castus vincit dēmones, & terret impudicos. Magnus est p̄la-
 tus, qui virtuosè se gerit, & dat bonum exemplum subditis. Ille
 dignus est laude bonorum, qui nititur sequi virtutes eorum. No-
 bilis est & ingenuus, quem nobilitat sua virtus. Pulcher hic est
 homo, qui mundus est à peccato. Malus etsi ornatur foris, niger
 tamen est intus. Ille felix est & diues, qui gratia Dei plenus est, &
 nil cupid honoris. Fatuus est & insanus, qui amat sibi nocua, &
 dimittit animę salubria. Hæc est sapientia diuina, querere bona
 sempiterna, & despicere omnia transitoria.

4. Sapiens, qui à statutis patrum non deviat, & fidei articulos
 cultodit & seruat. Dilectio Dei & mandatorum eius, honorabi-
 lis est sapientia. Siquis à te appetit doceri, viam humilitatis ei
 ostende, & exemplo p̄cede. Verus humilis nescit inflari, spernit
 laudari, contemptus gaudet, læsus citò ignoscit.